

quid lectu dignum tradiderunt, ex Galeno id sunt mutuati. & per louem studiose secanti, nihil unquam minus aggressi uidentur, quam humani corporis sectionem: adeo mordicus horum primarij nescio cui dicendi generi, aliorumque in ressecando oscitantiae fidentes, Galenum in dispendiosa compendia turpiter redegerunt, nunquam ab illis dum ipsius sensa assequuntur, nelatum quidem unguem recedentes: imò librorum frontibus adijciunt, ipsorum scripta è Galeni placitis penitus confarcinata, suaque Galeni esse omnia, ideo etiam subiungentes, si quis forte ea duceret reprehendenda, ob id Galenum quoque esse cõtemnendum arbitrareretur. Atque ita huic omnes fidem dedere, ut nullus repertus sit medicus, qui in Galeni anatomicis uoluminibus, ne leuissimum quidem lapsum unquam deprehensum esse, multoque minus deprehendi posse, censuerit: quum interim (præterquam quod Galenus se frequenter corrigit, suamque negligentiam in quibusdam libris commissam, in alijs, postea exercitior redditus, non semel indicat, contrariaque frequenter docet) nobis modò ex renata dissectionis arte, diligentique Galeni librorum prælectione, & in plerisque locis eorundem non poenitenda restitutione constet, nunquam ipsum rescuisse corpus humanum: at uerò suis deceptum simijs (licet duo ipsi arida hominum cadauera occurrerint) crebro ueteres medicos in hominum confectionibus se exercentes immerito arguere. Quinetiam quamplurima apud Galenum inuenias, quæ in simijs quoque minus recte assecutus est. ut taccam, mirandum esse maxime, in multiplici infinitaque humani corporis organorum & simiarum differentia, nullam nisi in digitis ac poplitis flexu, Galenum animaduertisse: quam cum cæteris procul dubio omisisset, nisi citra hominis dissectionem ipsi fuisset obuia. Verum in præsentia, haudquaquam institui falsa Galeni dissectionis professorum facile principijs dogmata perstringere: multoque adhuc minus in ipsum bonorum omnium autorem, mox initio impius, suæque autoritatis parum obseruans haberi uelim. Haud enim ignoro, quam medici (longè secus quam Aristotelis sectatores) turbati soleant, quum multo sapientius quam ducentes à uera partium humanarum harmoniæ, usus functionisque descriptione, Galenum declinasse, in unius Anatomes administratione nunc obseruāt, toruè interim & summo defendendi studio dissectas particulas expendentes. Quamuis & hi ueritatis amore ducti, paulatim inde miteſcant, suisque oculis ac rationibus nō inefficacibus plus fidei, quam Galeni scriptis adhibeant, hæc uerè paradoxa non ab alijs autoribus emendicata, neque autoritatem congerie tantum firmata, huc illuc ad amicos sedulo perscribentes, & ad illorum inspectionem, ac demum ad ueræ Anatomes cognitionem, tam sollicitè & amice hortantes: ut spes sit, hanc breui in omnibus Academijs ita excolendam, quemadmodum Herophili, Andreae, Marini, aliorumque præstantissimorum dissectionis procerum seculo in Alexandria olim exerceri consuevit. Quod quo felicioribus Musarum auspicijs succedat, quantum in me fuit, præter illa quæ alias huius argumēti in lucem edidi, & quæ plagiarij quidam me procul à Germania absentem arbitrati, tanquam sua emisserunt, iam de integro humani corporis partium cognitionem eo ordine in septem libros redegi, quo in hac urbe & Bononiæ in illo eruditorum uirorum cœtu ipsam pertractare soleo. Hac siquidem ratione, qui secanti adfuerit, demonstratorum habebunt commentarios, cæterisque leuiori negotio Anatomen ostendent. Quamquam alioquin & his quibus inspectio denegatur, minime futuri sint inutiles, quum cuiusque humani corporis particulae numerum, situm, formam, magnitudinem, substantiam, ad alias partes connexum, usum, munus, ac eiusmodi per multa, quæ in partium natura dissecantes rimari consueuimus, unā cum mortuorum uiuorumque resectionis artificio, satis diffusè persequatur, & partium omnium imagines sermonis contextui insertas ita contineant, ut ueluti dissectum corpus operum Naturæ studiosis ob oculos collocent. Ac primo quidem libro omnium ossium cartilaginumque naturam enarraui, quæ quod illis reliquæ partes suffulciuntur stabilianturque, & secundum hæc describantur, ab Anatomes studiosis primum cognoscenda ueniunt. Secundus liber ligamenta, quorum beneficio ossa cartilagineque inuicem cōnectuntur, & dein musculos, motus è nostro arbitratu pendentes opifices, commemorat. Tertius, uenarum quæ musculis & ossibus cæterisque particulis familiarem quo enutrantur sanguinem deferunt, ac dein arteriarum insiti caloris spiritusque uitalis temperiem moderantiū, frequentissimam seriem complectitur. Quartus non modò neruorum qui musculos aduocant distributionem, sed & reliquarum quoque omnium propagines edocet. Quintus organorum nutritioni, quæ potu & cibo perficitur, famulantium constructionem tradit: ac insuper ob sedis uiciniam, instrumenta etiam continet, ad speciei successionem à summo rerum Opifice fabricata. Sextus cordi uitalis facultatis fomiti, ipsique subministrantibus particulis dicatur. Septimus uerò cerebri & sensus organorum harmoniam ita persequitur, ut illic neruorum à cerebro originem ducentium series quarto libro expressa, nō repetatur. Quippe in horum librorum ordine digerendo, Galeni

sententiam sum sequutus, qui post musculorum historiam, uenarum, dein uiscerum Anatomen pertractandam duxit. Quantum uis nō huius scientiæ tyronem, aliquis cum uasorum distributione rudem uiuendam contendet, quemadmodum in Epitome præfati: quam tam, ac in illis demonstratorum indicem præparauit, Serenissimi Principis tuæ filij, ceu uiui paternarum uirtutum exemplaris (à quo quibus moderatore desiderari possunt, quam cumulatissime expectatur toritateque munitam, Verum hic quorundam iudicium mihi succumbentium, sed & humani corporis partium quantumuis etiā exquisitis naturalium studiosis proponi, acriter damna: quod has non picturis rerumque ipsarum intuitu disci oporteat, perinde sanè ac si hoc nomen typographis nunquam deprauandas partium icones sermonis condidisti illis frecti, à cadauerum sectione temperarent: & nō ipsi potius, quæ candidatos ad cōfectiones proprijs manibus obeundas, cum Cæsar si ueterum, qui pueros domi in confectionibus administrandis, perimentis & lectione exercebant, consuetudo huc usque deducta fuisset, & omnibus cōmentarijs perinde atque ueteres illos facile nos carere mūm de Administrandis dissectionibus scribere sunt aggressi, quum nis etiam uiris quos uirtutis nomine suspiciebant, artem cōmunicar. Cum primum enim pueri non amplius in sectionibus exerceri cōsue accidit, ut Anatomen infelicibus cōdiscerent, exercitatione, quam in abolita. Adde ut quæ ars Asclepiadum familia excidisset, multisque se opus fuerit libris qui speculationē ipsius integrā conseruaret. Quamuis ligendis opitulentur, ipsosque etiā uel explicatissimo sermone rem exacte nemo est qui nō in geometria, alijsque mathematicis disciplinis experiat stræ partium imagines illos impense oblectabū, quibus nō semper hatur copia: aut si datur, tam delicata & in medico parum probanda iucundissima hominis cognitione, immensū rerū Conditoris sapienter insigniter capiantur, cō tamen animum inducere nequeunt, ut uel se Vt cūque uerò sit, toto opere id unice studui, ut in negotio longè receduo, quamplurimis prodessem, humanique corporis fabricæ non deesse spectanti appareret, sed aliquot mille diuersis partibus extructæ historiam lutiſsimè pertractare, ac intelligendis Galeni libris posteritati adhuc diuini eius uiri monumēta præceptoris operā requirentibus, nō sperandis adſerere. Licet interim non me lateat, quā conatus iste me octauum annum nondum excessi, nomine, parum autoritatis habebibram non uerorum Galeni dogmatum indicationem, ab illorum mortu Anatomen docenti nō astitere, aut ipsi hanc sedulo non sunt aggressi, tiones in Galeni defensionem cōmiserunt, nisi magno alicuius nunc commendatus in lucem auspicio prodeat. Verum quia maiori nullo inuictissimi, maximeque Imperatoris nunquā inter mortuorum nomine tornari potest, tuam Cæsaream Maiestatem omni reuerentia supplex ut si uenile hoc meum studiū multis rationibus causisque sibi obnoxium dore ac patrocinio in hominum manibus tantisper uersari sinat, donec ætate accedit iudiciū, eruditionemque hunc laborem summo optimoque dam, aut aliud non reiiciendum alijs ex arte nostra deprompti argumētis. Quamuis augurer, ex uniuersa Apollinea disciplina, adeoque tota naturæ Maiestati gratius acceptiusue procudī posse, historiam, qua corpus diuinum quoddam numen ex utriusque symphonia, & nosmetipsos deus (est) cognoscimus. Atque ut id pluribus colligo argumētis, ita inde in ea librorum frequentia, quæ scilicet memoriæ MAXIMILIANO Ratoris auctore cōsecrati fuere, nullus præsentis negotij libello unquam unquam obliuiscar, qua uoluptate tabulas meas Anatomicas insperculis percunctatus sis, quas pater meus Andreas Maiest. T. à pharmaceuticis, aliquando intuendas obtulit. Ut nunc præterea in credibilis plinas, ita etiā multo maxime in mathematicas, & præsertim eius quæ tiam pertractat, amorem, & in tanto heroe admirabilem eius peritiā, A

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100